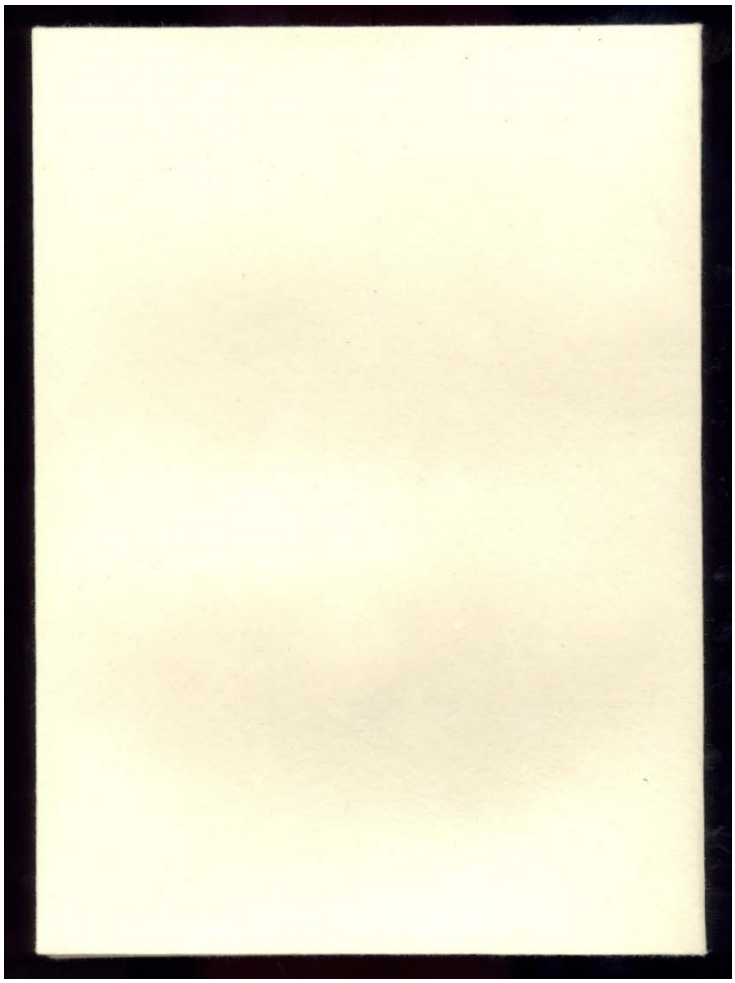

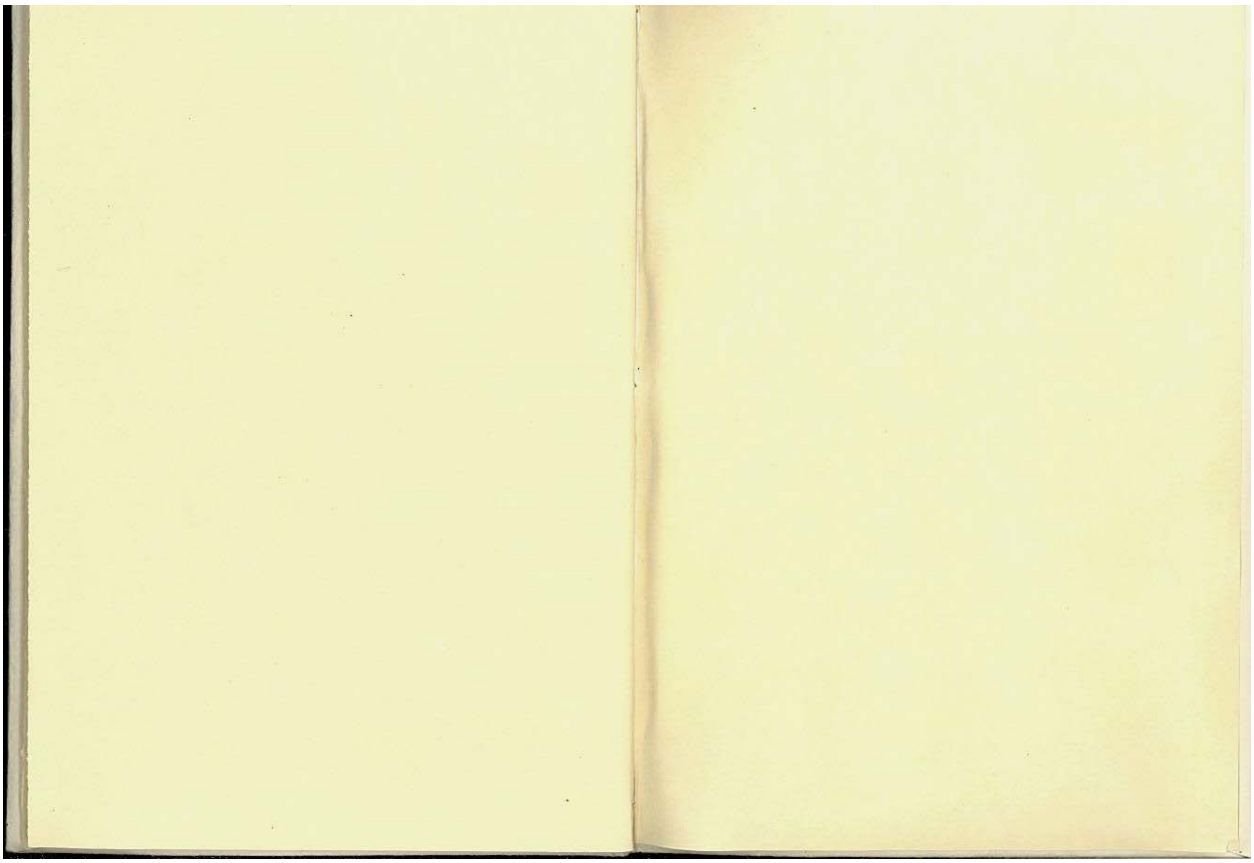

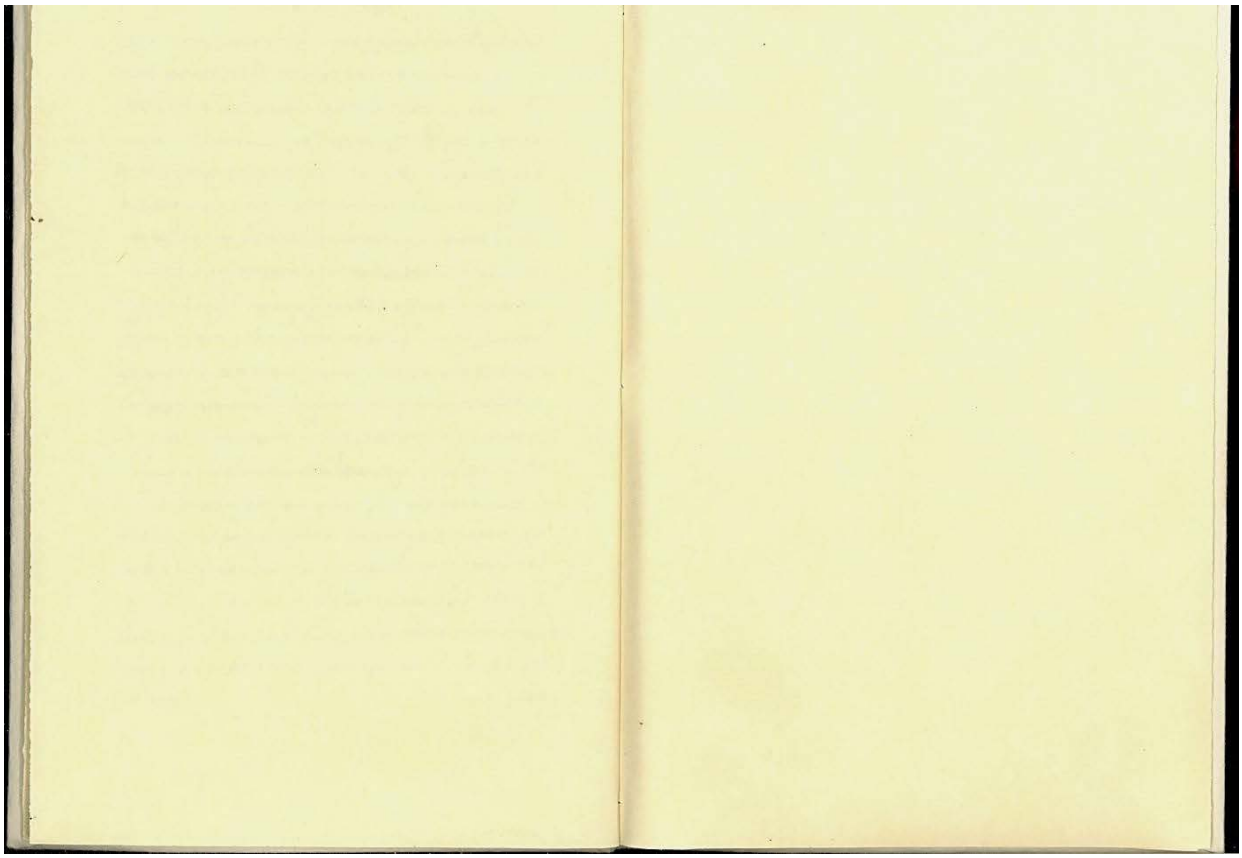

ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה ויתן לה זלפה שפחתו לשפחה ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה ועתה מלא שבוע זאת ונתתי לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת ויתן לו את רחל בתו לאשה ויתן לרחל בלהה שפחתו לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבוד עמו עוד שבע שנים אחרות ויהי כי ראה ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמיה ורחל היתה עקרה ותהר לאה ותלד בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעניי כי עתה יאהבני אישי ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי ותקרא את שמו שמעון ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה ותעמוד מלדת

ולא יעלה על הדעת שיהא הבור שלו עד שיאמר לו בפירוש שהבור שלו הוא ואז הוא שלו מדין הודאה ואפילו אם אחר כך אמר שלא היה שלו אלא שלקחו מאחר ולא ידע שהוא של אחר אינו נאמן שכבר הודה שהוא שלו ואין לו לחזור בו ואם אמר שלא היה שלו אלא שהפקידו אצלו אחר נאמן שהרי לא הודה שהוא שלו אלא שהפקידו אצלו אחר

כיצד מברכין

ר' יהודה אומר: אומר אדם דבר שיש בו ברכה ואחר כך אוכל. ר' יוסי אומר: אוכל אדם ואחר כך מברך שנאמר (דברים ח) ואכלת ושבעת וברכת. אמר ר' יוסי: מעשה בתלמיד אחד שהיה מהלך בדרך ומצא אילן ואכל מפריו ואחר כך בירך. אמרו לו: טיפש זה יודע לו שאחר שאכל מברך? אמר להם: אף אני לא בירכתי אלא אחר שאכלתי. אמרו לו: אף אתה אחר שאכלת בירכת? אמר להם: אם לא בירכתי בשעת אכילתי לא בירכתי לאחר אכילתי. אמרו לו: אף אתה אם לא בירכת בשעת אכילתך לא תברך לאחר אכילתך? אמר להם: אם לא בירכתי בשעת אכילתי שהיה לי לברך

בי לא שמע אל בריחו ס.ס.ב. ו: ואמ אל בריחו מובב ס.ס.ב ו: בריחו ב
בריחו אמרו בריחו בי לא שמע אל בריחו ס.ס.ב. ו: בריחו ב

ויהי בשמוע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מידיו את הלוחות וישבר אותם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש ויטחן עד דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדוני כי העם ידוע הוא ברעה: ויאמרו אלי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהים אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית ממצרים: ויאמר משה אל אלהים למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: ויאמר אלהים אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אותם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: וישב משה ויבא אל המחנה ויחר אפו ויבער בכעסו ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר אליהם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפלו מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

ויאמר ה' אל משה עלה משם אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך והגרשתי את הכנעני האמורי והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה עורף אתה פן אכלך בדרך: וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויאמר ה' אל משה אמור אל בני ישראל אתם עם קשה עורף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: ומשה היה לוקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עומד פתח האהל וקמו כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל ה' ראה אתה אומר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכיך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ויאמר ה' אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיניך ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר ה' הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור וסכותי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:

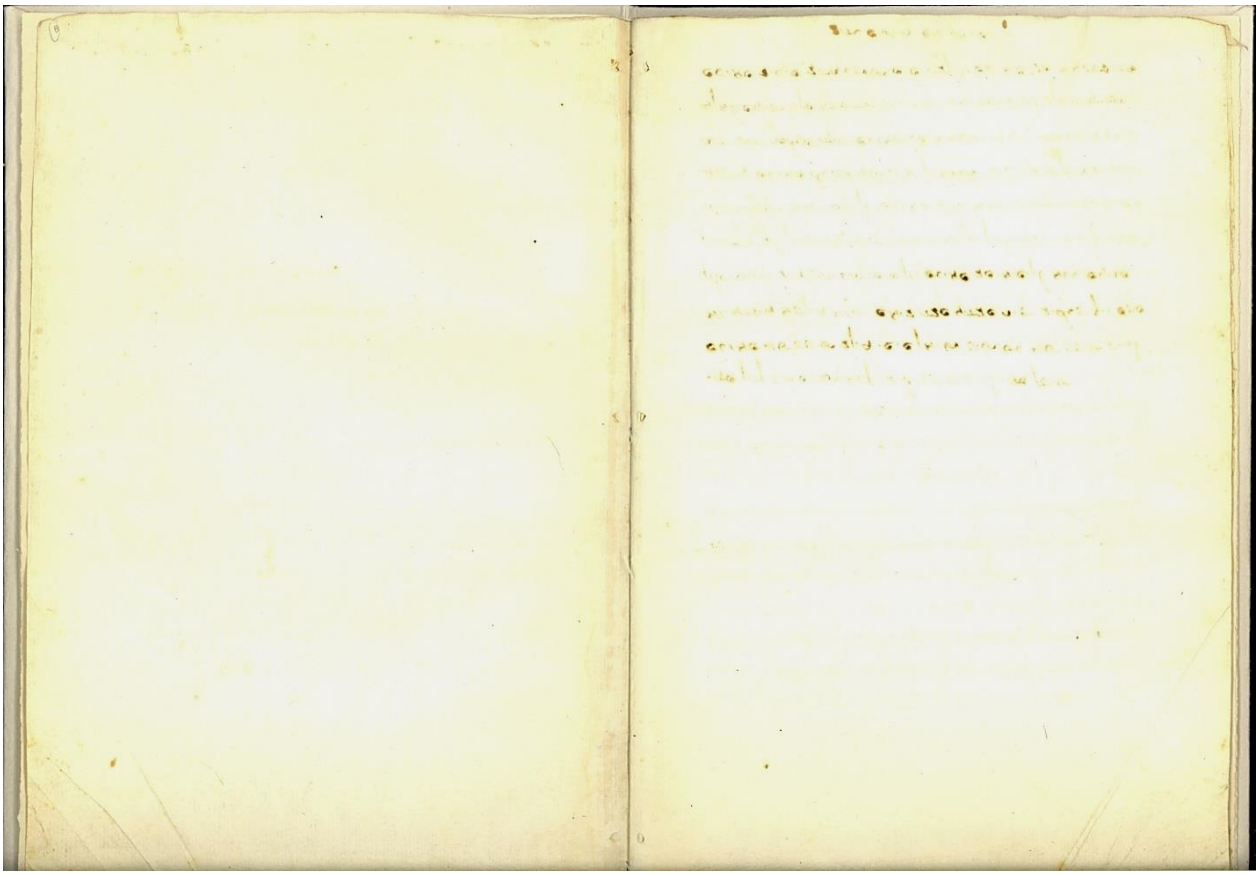

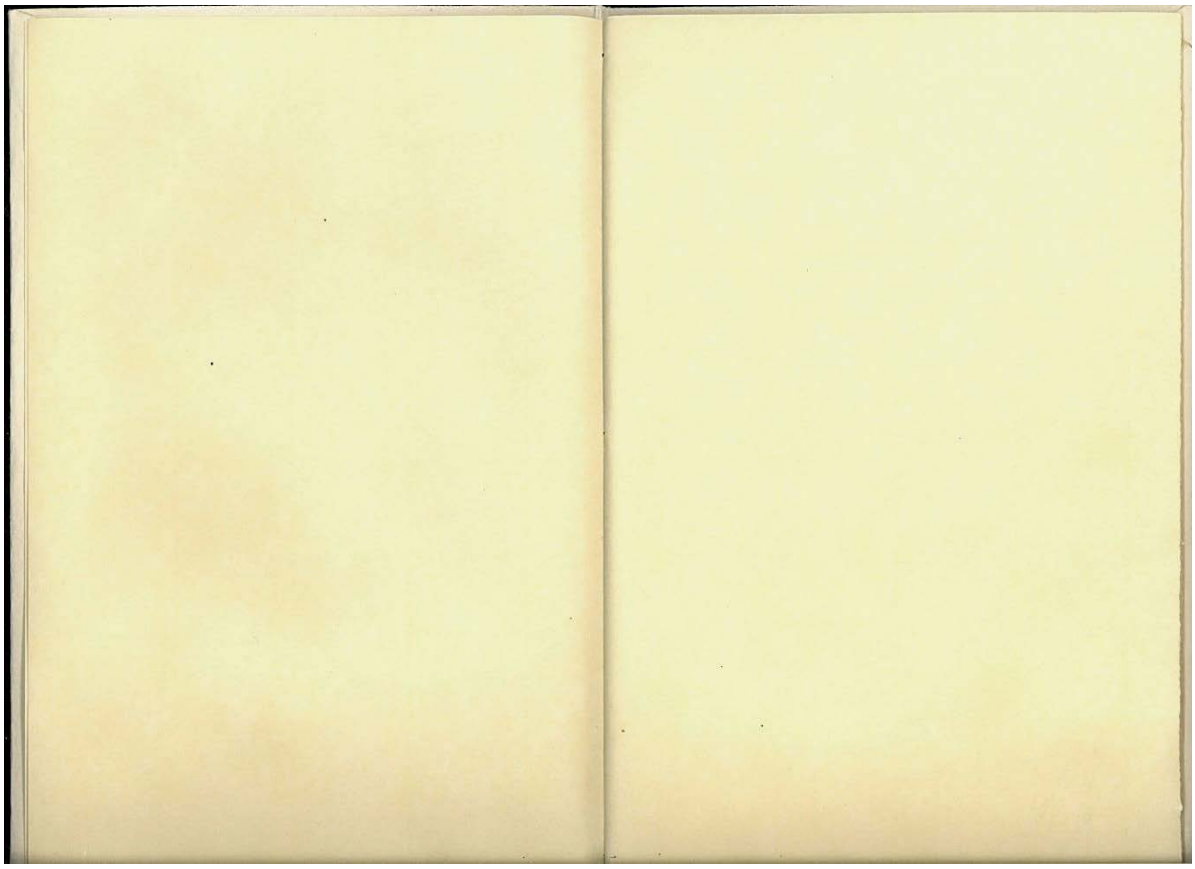

Conservation No.: 01-84-176.9
Conservator: P. Spitzmueller
Date: 8/84

This book received conservation treatment. For further information refer to number 01-84-176.9 in the Rare Book Section of the Conservation Office.